

Gunnar Jensen: Jeg takker indenrigsministeren for hans svar. Jeg tror, at vi kan få et udbytterigt arbejde i udvalget.

Der er lige to ting, jeg godt lige vil knytte en ekstra kommentar til. Indenrigsministeren svarede, hvad jeg også er enig med ham i, at objektive kriterier giver en mere rimelig og rigtig fordeling end refusionsordninger og andet. Men det, jeg nævnte, var, at hidtil har det været sådan, at de mere velhavende dele af landet har fået deres ting ordnet, og at vi nu, da vi laver en mere retfærdig fordeling, kan komme i den situation, at de fattige egne selv får lov til at betale deres ting. Det er det, jeg gerne vil have vi ser på i udvalget. Det tror jeg nu for øvrigt heller ikke vi kan blive meget uenige om.

Jeg vil også gerne lige sige en principiel ting. Det er meget muligt, at min kritik kan føres tilbage til en tidligere regering. Jeg har nu ikke opfattet det her som kritik partierne imellem. Det er muligt, at det rammer lige så vel mit eget parti som andre. Men når jeg kom med dette hjertesuk, om jeg så må sige, hænger det sammen med, at jeg ligesom indenrigsministeren har deltaget i det kommunale arbejde igennem nogle år, og det er i og for sig alle partierne i folketinget, for ikke at undlade nogen, jeg gerne vil gøre opmærksom på, at man herfra sender love og andet ud, som ude i kommunerne giver en masse arbejde og administration. Det var det, jeg pegede på. Det var ikke et angreb hverken på den ene eller den anden minister. Det var princippet i sig selv, og med den fortid, indenrigsministeren har i kommunalt arbejde, tror jeg, han vil give mig ret.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Ja men jeg er da altid parat til at give andre ret. Det gjorde jeg allerede i første omgang, idet jeg sagde, at hr. Gunnar Jensen nævnte hele folketinget, at også vi havde stemt med. Dermed gav jeg også hr. Gunnar Jensen ret i, at vi har et fælles ansvar over for disse ting.

Med hensyn til de objektive kriterier lå der ikke i mine bemærkninger nogen afstandtagen fra den vurdering, hr. Gunnar Jensen var inde på.

Jeg forstår ikke, at hr. H. C. Toft bliver så ked af, at jeg nævnte det med børnetandklinikker. Jeg sagde jo udtrykkeligt, at vi også havde stemt for det, og jeg sagde i forbindelse med svaret til hr. Gunnar Jensen, at det var folketingets ansvar. Der var altså aldeles ikke noget angreb på min forgænger, hr. H. C. Toft, bare en konstatering af at det var vi fælles om. Nu søger vi at skabe en dispensationsordning, så de kommuner, der er kommet bagefter og ikke har penge nok, får lov til at vente med at bygge disse skoletandklinikker. Men lovens princip fastholdes, og det var vi enige om. Jeg ved godt, det var på grundlag af en folketingsbeslutning.

Hvornår kommer regeringen med et udspil? spørger hr. H. C. Toft. Det er da en misforståelse. Regeringen har spillet ud, det er længe siden, vi er gået i gang. Vi har haft 4 embedsmandsudvalg siddende med kommunale organisationer. Vi har i går fastlagt en yderligere procedure. Vi har spillet ud for lang tid siden. Det er ikke et spørgsmål om, hvornår vi kommer med lovforslag. Det kan det godt resultere i, men vi er i hvert fald enige med de kommunale organisationer om fremgangsmåden. Udspillet er kommet for lang tid siden.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Indenrigsministeren må undskylde mig, men når jeg talte om udspil, var det selvfølgelig ikke udspil over for interne udvalg. Jeg mener, vi har talt om en ordning af standarder og normer, og jeg mener også, det på en lang, lang række områder er nødvendigt med ændringer i lovgivningen. Derfor retter jeg det spørgsmål til ministeren — og nu skal jeg ikke sige udspil —: hvornår forventer man et resultat, således at man kan ændre på standarder og normer?